

26 APRIL 2015 – VIERDE PAASZONDAG

EERSTE LEZING

HANDELINGEN VAN DE APOSTELN 4,
8-12

In die tijd sprak Petrus, vervuld van de heilige Geest: „Overheden van het volk en oudsten! Indien wij vandaag ter verantwoording geroepen worden voor een weldaad, aan een gebrekkige bewezen waardoor deze genezen is, dan zij het u allen en het gehele volk van Israël bekend dat door de naam van Jezus Christus, de Nazoreeër die gij gekruisigd hebt maar die God uit de doden heeft doen opstaan – dat door die Naam deze man hier gezond voor u staat.

Hij is de steen die door u, de bouwlieden, niets waard werd geacht en toch tot hoeksteen geworden is. Bij niemand anders is dan ook de redding te vinden en geen andere Naam onder de hemel is aan de mensen gegeven waarin wij gered moeten worden.”

TWEEDE LEZING

EERSTE BRIEF VAN JOHANNES 3, 1-2

Vrienden,
Hoe groot is de liefde die de Vader ons betoond heeft! Wij worden kinderen van God genoemd en we zijn het ook. De wereld begrijpt ons niet en ze kent ons niet omdat zij Hem niet heeft erkend.

Vrienden,
Nu reeds zijn wij kinderen van God en wat wij zullen zijn, is nog niet geopenbaard; maar wij weten dat wanneer het geopenbaard wordt, wij aan Hem gelijk zullen zijn omdat wij Hem zullen zien zoals Hij is.

EVANGELIE

JOHANNES 10, 11-18

In die tijd sprak Jezus tot zijn leerlingen:

„Ik ben de goede Herder. De goede Herder geeft zijn leven voor zijn schapen. Maar de huurling die geen herder is en geen eigenaar van de schapen, ziet de wolf aankomen, laat de schapen in de steek en vlucht weg; de wolf rooft ze en jaagt ze uiteen. Hij is dan ook maar een huurling en heeft geen hart voor de schapen.”

„Ik ben de goede Herder. Ik ken de mijnen en de mijnen kennen Mij, zoals de Vader Mij kent en Ik de Vader ken. Ik geef mijn leven voor de schapen. Ik heb nog andere schapen die niet uit deze schaapsstal zijn. Ook die moet Ik leiden en zij zullen naar mijn stem luisteren en het zal worden: één kudde, één herder.”

„Hierom heeft de Vader Mij lief, omdat Ik mijn leven geef om het later weer terug te nemen. Niemand neemt het Mij af maar Ik geef het uit Mijzelf. Macht heb Ik om het te geven en macht om het terug te nemen: dat is de opdracht die Ik van mijn Vader heb ontvangen.”

Schriftlezingen
© Katholieke Bijbelstichting
Breda, www.bijbel.net

COMMENTAAR BIJ DE ZONDAGSLEZINGEN

— Luc DEVISSCHER —

‘Herders met de geur
van hun schapen’*

EVANGELIE • Als kind zag ik ze nog voor het raam voorbijlopen, de herder met zijn schapen. Het is een beeld dat verdwenen lijkt. Op onze school is evenwel nog een echte herder, ook al staat hij er bekend als leraar autotechniek. Zijn kudde schapen graast de kanten af van de abdijen van Keizersberg en Averbode. Maar ook de berm langs de autoweg laten ze niet aan zich voorbijgaan. Op een keer bracht hij een deel van de kudde mee naar school, op zo’n schooldag waar de leerlingen ervaringen worden aangereikt om hun horizon te verruimen. En ja, waarom niet aan de hand van schapen, een herder en een hond?

Davy is een goede herder, dat zag je meteen. Geen huurling, die voor de eerste zwerfwolf op de loop gaat. Wel een herder met een hart voor zijn schapen. Op een stukje grasland bij de fietserberg zette hij een omheining neer en zijn stem leidde de roerige horde rustig naar binnen. Ook vermaande hij de al te roerige leerlingen niet te dicht bij de schapen te komen. Vooral de bokken kunnen wel eens duivels uit de hoek komen. Een herder als leraar. Mooi is dat. Een profiel dat in de functieomschrijving voor de ideale leerkracht misschien niet zo direct terug te vinden is, maar wel zichtbaar aanwezig in velen van hen. Dergelijke pastoren verdienen een bonus.

Voor de schrijver van het vierde evangelie drong het beeld van de *Pastor bonus* of de goede Herder zich als vanzelfsprekend op uit de Schriften. Daar hoorde Johannes hoe tijdens de ballingschap de profeet Ezechiël namens God de herders van Israël er van langs gaf. Zij bleken geen goede herders te zijn. Ze weidden zichzelf in plaats van de schapen en bedrogen op die manier de eigenaar van de kudde. God zou zelf omzien naar zijn schapen en ze weiden zoals het hoort (zie Ezechiël 34, 1-16). „Wat je zelf doet, doe je beter”, dacht God. Maar is dat niet wat te goddelijk gedacht door een God die ten einde raad was met zijn volk? Wil God écht onze God zijn, dan heeft Hij mensen nodig. Zoals ooit in Egypte, toen iemand als Mozes onontbeerlijk bleek om zijn volk te bevrijden uit de slavernij. Een herder van dat formaat is broodnodig. Iemand die alle schapen – ook die uit andere stallen – kan verenigen in één kudde.

Voor Johannes is het klaar. In Jezus is een goede Herder gevonden. Iemand die lijf en ziel inzet voor zijn schapen. Een herder van zo’n kaliber krijgt van God volmachten. Daarom kan Jezus niet alleen zijn leven geven, maar het ook terughalen. „Wie zijn leven prijsgeeft in deze wereld, zal het behouden voor het eeuwige leven”, zei Jezus tegen de Grieken (zie de vijfde zondag in de veertigdagentijd). Van deze herder houdt God, zoals een Vader van zijn Zoon.

De kudde volgt de Herder. Ze aanvaardt zijn gezag en luistert naar zijn stem. De schapen kunnen niet alle kanten uit lopen en toch pastorale eenheid zijn. Eén kudde, één herder is het credo. Het gaat hier niet om een gezag waarbij de trap van boven naar beneden schoongeveegd wordt en de schapen zich domweg laten leiden, mogelijk zelfs naar de slachtbank. Neen, het gaat om herderschap zoals God het aan Jezus gaf: „Breng de schapen uit alle stallen opnieuw thuis bij de Vader.”

LEZINGEN • Driewerf helaas. Uitgerekend die goede Herder is door toedoen van wisselende overheden door de tijden heenal meermaals aan het kruis terechtgekomen. Zo ook Jezus Christus, en door zijn eigen mensen nog wel. Petrus in Handelingen wrijft ze het nog een keer goed onder de neus. In het vuur van zijn betoog lijkt hij te vergeten hoe ook hij Jezus verloochende. Nu is hij echter vervuld van de heilige Geest. Samen met Johannes genas Petrus bij de tempelpoort een verlamde man (zie Handelingen 3, 1-10). Door de joodse leiders worden ze daarvoor ter verantwoording geroepen. Petrus verklaart dat ze het deden in de naam van Jezus Christus. Door die Naam staat de man nu weer op zijn benen. Die kracht – die uitgaat van degene die God uit de doden heeft doen opstaan – is nergens anders te vinden.

Wat we later zullen zijn, is volgens de schrijver van de Johannesbrief nog niet duidelijk. Nu al zijn we kinderen van God, maar daar zit groei op. Meer en meer zullen we op Christus gaan gelijken. God zien zoals Hij is, ligt in het verlengde van de liefde die Hij ons als Vader betoonde. De wereld begrijpt dat niet.

* Uitspraak van paus Franciscus in zijn homilie op Witte Donderdag, 28 maart 2013

• De commentaren op de Schriftlezingen zijn op Twitter te volgen via @DevisscherLuc
• Reacties welkom via luc.devisscher@ccv.be